

رفیق کیروس

تاریخ کرده است که در شب تکیهات
ما چنین روحی و چنین رفتارهایی نباشیم

منمورد من نذینده نام را از شناس
اما ما هم از سرایت و سرکست در سطح خود

لازم است شب در باره مرقعیت و برای
از به ه. د. ژانری دهد.

صاری

۴ مار ۱۰۷۵

رضا: لطف به همه رفقای دیس. بخوانند
پس پرستم را بطور کامل به شمع تر برزرا نیند
تدریس به همه کم نشود، جا بانه، پاره نشود

۶ بهمن ۱۳۶۶

صادق در ۱۳۶۶

به رفقای ه.س.

به صمیم این یادداشت مرونده کلی از کجایا که برای البته کرزی نام
ندشته است را برایتان می فرستم. من خیلی جتت میزنم از خواندن
نام. وقتی آنکست را خواندم بیشتر متاثر شدم. در هیچ کدر صفتی
که در سال ۶۲ و ۶۳ چنین درک و مزایح و روحیت سالمی دارد

در سال ۶۶ این چنین ضد جنبی. ضد سازمان، ضد خوب
و ستیزه جریانه و با نفرت عمل می کند. از انهن در هیچ نمانده ای که کم تر از

آیا قور کوری هم هسته که چنین دردی کرده باشند صد در صد
مستند است. ۱۰۰ قور کوری باید سرانگ کرد که در نظر است که شده باشند

سرال این است که چرا او چنین شده؟ آیا سترال اصلی کتیت؟ خرد لو؟ میانج
بایست زمان؟ یا وضعیت عینی جنبی؟

اما علت بر چه باشد در بر صورت ما امروز در عمل دیر یک برقی قریب
سابق و صد با کس منس او را علا از دست داده ایم. اما نزدی کترس
این پدید میخ را می ندان محدود کرد. آری قطعاً باید چیزی آن را آرفت.

اما چگونه؟

با پیرستن به همین مراحق؟ یا با مقابله با بگوت؟ با استقاراز
آن و با فاصه رفتن از آن؟ با بلندلوی این رو صیات
شدن یا با بلند کردن صدای امید و اعتماد به آینده سازان
و جنبش؟

واقعاً

همه ما مستقیمیم که با این رو صیات مقابله کنیم. باید
این اقرار بروشنی بدانند و آگاه شدند که معنای

بر ضرر و دشمنی در نهایت است. این وظیفه ما است

و وظیفه تمام کسانی که او را از این راهی که می رود

آگاه کنیم. او اکنون چهار تدم است. او ^{هنوز} هیال

می کند در یک صناع است. باید او را از این تدم

بیرون بکشیم. این کار عظیمترین کاری است که می توان
برای او انجام داد

به رفتی کیمه سرگزی!

تغای کوتاه به طوابع برتری کنگره از فصل ششم طرح اساسنامه سازمان

وقتی دستمال نسیم خورده کنفرانس قبلی تکلیف بودن به تن می کنسه ، دستا می نشان با همه علم و نقل خود

سرازمه پیش سمن ای صافنه کنفرانس می به روی آمد .

اینال که در فریب آورده ها بشخوانه چهل وانی ساله آورده ای ها را بدندان دارند اینار در طرحی بنا

اساسنامه عقدهات تبدیل کنگره سازمانی را به کنفرانس می پییده اند . طراحان اصلی فصل ششم

در بند ۱ و ۲ برای کل کیمه سرگزی همنون تک ارگان در کنگره حق رای قائل شده اند و معلوم

نیست قورده تشکیلاتی و قیبه ارگان چه تعداد خاجینه با حق رای باید به این طلب تیرتند تا بتوانند

اراده خود را به اجراء بکنارند و رای برتر را برای کیمه سرگزی داشته باشند .

البته طراحان که بخوبی می دانند از درون تشکیلات ضایده و رای نفیستان نخواهد شد مستحق تبصره و

حق تقیین ضایده را برای محوزر سباده محفوظ داشته اند تا بتوانند بعد از چشم اختیار دست چپین شده ها

را به کنفرانس خود بیارند . در مثل مناقشه نیست وی می گویند " سررس فیلی خوشگل بود آبله هم در آورد "

بالافره معلوم نیست فن این طلبه که کنگرش می ناسند یا پندم های بیخ و تنگ و کنفرانسی می وطنی

در هیئت . البته کنفرانس هم های مای توانه سعی شوند که " حق یکسوم آراء اعضا را برای قانون

کنگروه قون العاده باقی گذاشته ایم " که اینهم در عمل تقوا متحدین کیمه سرگزی است و بین زیر اعلام

نیست این یکسوم اعضا چگونه می توانند صد گرا بیابند و اراده خود را اعمال کنسه . در شای با حواله

تقیین زمان در عمل این کنگره قون العاده به کیمه سرگزی در حقیقت حواله دادن آراء یکسوم اعضا به ناگجی آبله

است و اینال می توانند با تقیین زمان آن برای چهل یا یکصد سال دیگر به راه خود ادامه دهند .

در طلب کراسی وی تقیین و قورده ای که طراحان بحق بشاکردان نشایسته آند اصولاً آورده ها انبارند

و حقوق مشخص رهبران است . قورده ها نیز بدرد رفیقان روی میسن ، نیز برای سینه زنی و تکلیف در حقیقه

و یا همه ام و حسن در پشت میله ها و برزن فریان بی چون دچرای رهبران می خورند . و آنجا که تن به

خوردن اینال نمی دهند جوابشان یا کنگره یا افراج و تنبیه کتبی و تناس و تقیین به اصطلاح

رده و غیره و ذالک است .

پیش که مکتب ایشان برای توده ها از روی آئیند از مجسمه چینی و چال پودت بدست است و فرجامان
چیزی برتر از فرجام بیان گذاران و وطنی مکتبان نخواهد بود.

زقنا! اگر بندهای سرخوفا به کنگره در طرح اساسنامه علاءی بر کنزاری کنگره آتی ماست باید
نموده بر آن خان خواند.

به دن تقویت علاءی بر کنزاری کنون در درون کنفرانسی و واقعی اعیان و تن دادن به اراده
تکلیلات بدون پیاده کردن نظری یعنی بر کنزاری کنگره، بیرون نین و خلفه بر روی خط شی
منازبان از ابتدای بیان گذاری آن تا زمان اولین کنگره و همیشه بر روی شی مازبان در بین هر
کنگروه برای کنگره های بعدی در رسیدن به اسمان به همراهی که در این دهان زبانی را به همه دانست آن و به دن
صحت خاصی در تمام سرخوفا به کنگره در تکلیلات آنها در زمان نه ماهه. ناسی از دستکاری و بر کنزاری
کنگروه می توان آورد چنین تشریحی ناسی شریفتر از کنفرانسی می خواهد داشت

سلام
۳۳،۷،۶

سلام
کند نینم برام
باز

زینوی کورس
من این نامه را چکار کنم، بی نظرم هیات در آن مابدها نظر کلی
به معنی سیدرات نهاده که چگونه می توان این وقت را از وقت کنگره نگرانی
آنها چنین می نماید و در وقت
۱۲۱

به رضای خیمه تشکیلات خارج کشور و کمیته کتبی آلمان ،
 رضای گرامی ! همانطور که خود نیز واقفیه رهبری سازمان بازرگانی با گذاردن اجزای تیرن
 حقون تشکیلاتی اعضای و با قبول به درج دروغ اشعار پیرسون سبحانه و تعالی
 از تشکیلات سازمان درباره طرح اسامیه اقدام به تصویب این اسامیه
 در بلژیم خود خورده است . تعجب در تصویب این اسامیه سینه این نظر
 می باشد که هدف از تصویب آن نیز اغلال در روند بزرگاری کنگره ای دیگر است
 با قبول به فصل ششم آن می باشد . زیرا اداسه زندگی تشکیلاتی برای سدی دیگر
 تا بزرگاری کنگره با اسامیه قبلی نه ذره ای از بار طرازی بودن سازمان
 می گاست و نه رهبران سازمان را از اداسه خدمات جی در پیشان به پیش
 طبقه کارگر و خلق محروم می ساخت !!

رضای یرو سه می شده در دوره ساله افرینشان می دهه که تیری مانده درون
 رهبری که در بیرونه تفکرات تک طبقاتی و نظری بارهبران حزب آورده بر
 می برد . با آسزش و درس گیری از آنان از هیچ حرکتی برای تبدیل کنگره
 سازمانی سال به کنفرانس می کوتاهی نمی کند که خود شما همواره شاهد این
 صراحت بوده و هستید .

رضای گرامی ! همانطور که خود سطلیمه ستول اردیای سازمان بعنوان یکی
 از لیدران راست درون رهبری از مخالفین جدی بزرگاری کنفرانس تشکیلاتی
 برای تدارک کنگره می باشد و تاکنون به انحاء مختلف از بزرگاری کنفرانس می
 سطلقه ای و کتوری جلو گیری خورده . وی از آنجا که همین به اصطلاح
 طرح اسامیه صوبه پلنوا در بنده های ۲۹ - ۳۱ - ۳۲ - ۳۳ - ۳۴
 ۳۵ - ۳۶ - ۳۷ - ۳۸ - ۴۲ هر چند با ابرامات فراوان تشکیلات کنفرانس را

صحه گذشته و این اسانسه از دی ماه اسال بهرب هر آنچه که می ناییش
لازم الاجرامت از آن کمیته های خواهم از حقوق قانونی خویش استفاده خود
و با وجود مخالفت نیروی و ایگرای درون رهبری نتوانیم کشوری رستهقادی
را تشکیل دهیم .

رفقای گرامی اگر اسروز کسی بپندارد که نیروی ساند درون رهبری دارو طلبانه تن
به اراده اکثریت سازمانی می دهد تنزد چهار سفاهت محض می باشد .
آن اندک دستاوردهای که تا اسروز بدست آمده تنزد تنز با کلبه بر فشار
بدنه تشکلات صورت گرفته و ادامه این فشار است که می تواند درهای کنگره
و افتادگی را بگشايد .

رفقا ما هر روز شاهد یورش جدیدی از سوی راست به نیروی انقلابی درون
سازمانان هستیم که هر تا بید اجرای احکام افراج و تنبیه و برکناری پلنوم
و تصویب اسانسه تنز خونده های کوچکین از آن هسته که باید به تقابله
با آن بردافت .

رفقا در مبارزه انقلاب بر علیه رژیم باید به شیوه های انقلابی نیز مسلک بود
تشیس اخته رژیم کردن تک تک مارا نشانه رفته بیایید ادامه کار به شیوه
کهن بر این دست فراموش بیاریم و به شیوه های نو در مبارزه روی بیاریم
اگر اسروز تشیس از دست رژیم بر نیاید فردا بر سر بریده خود باید زاری کنیم
رفقا برگذاری هر چه بر نفس کنز انگری واقعی اعضاء و کارها برای تعیین
مباحثات تصویب قطعنامه ها و انتخاب خانبه گان کنگره در انتر و مخفون
محت پیر احسن صناد ناخرای کنگره سازمانی با اراده بدنه و نه ستهلین با مفضل
لشم اسانسه نه فقط سپر ما در مبارزه بر علیه رژیم بلکه تشیس است

برای برگزیده‌ها، آنانی که امروز با برگزیری یلنومهای خود و مصنوعات آن
به دهن کجی آشکار به تکلیفات می پردازند

پیش سوی برگزیری لغزانی اعضاء و قادرها
پیش سوی برگزیری لغزای واقعا و صراحتیک
با گسترش دروهای رفیقاله

۴۴ نوامبر ۱۷۲۰

سلام